

Соціально-професійні трансформації адміністративної субкультури у контексті загроз та викликів інформаційної доби

Божок Ольга Ігорівна, викладач

Національний Технічний Університет України

«Київський Політехнічний Інститут»

Розвиток інформаційного суспільства в Україні продукує можливі загрози та виклики, що зосереджені у трансформаціях соціально-професійного виміру діяльності людини. Духовно-пізнавальне становлення людини в світі інформаційних технологій як суб'єкту інформаційної діяльності, відбувається під впливом активного поширення, використання та обробки інформації природнього змісту як такого, що людина пізнає у зовнішньому світі та інформації людського характеру, яка є результатом людської дії, зокрема професійної діяльності. Взаємозв'язок об'єкт-суб'єктних рівнів інформаційного простору обумовлений суспільною потребою медіа- та інтернет-ресурсів, значимість яких перетворює їх у суперечливий конструкт світоглядних засад нового типу «людини інформаційної». «Інтернет перестав бути екзотикою. На сьогодні це слово перетворилося на легко впізнаний соціальний символ, який, з одного боку, характеризує поняття «сучасність», а з іншого – підкреслює відмінність подій сьогоднішнього дня від інших періодів, що логічно включаються у поняття «сучасність»». [1; 8]

Одним з глибинних проявів інформаційного суспільства, його аксіологічних вимірів у сфері державного управління є феномен публічності, який поступово поширюється на теренах національного інформаційного простору, позиціонує докорінні демократичні перетворення державних управлінських систем: від «рутинного», безособового адміністрування до багатовекторності та багатофункціональності інформаційної діяльності посадових осіб. У контексті становлення нової публічної моделі організації державно-владних

відносин, соціальний розвиток інституту державної служби спрямований на досягнення нового якісного рівня функціонування адміністративного апарату.

Інформація як новий пріоритетний чинник соціокультурних трансформацій соціально-професійного виміру діяльності людини формує новий аксіологічний та комунікативний вектори конститування професійних субкультур, якими за принципом варіативності, яскраво представлена соціокультурна система державного управління. Адміністративна субкультура як структурний елемент в системі управлінської культури держависутнісно вирізняється у багатогранному інформаційному просторі через її специфічне призначення – виступати у якості соціально-регулятивного механізму професійної діяльності державних службовців. Так, професійна культура представників державного апарату формує загальнодержавні зразки, уніфіковані стандарти адміністративної діяльності, але саме субкультурні форми комунікативної взаємодії допомагають індивіду адаптуватися до деталізованої системи правил поведінки, інтегруватися у професійному співтоваристві, у вузькому колі, серед колег та співробітників.

У сучасному українському суспільстві адміністративна субкультура, сформована на засадах соціальної вкоріненості у національній системі цінностей, зазнає динамічних перетворень у світоглядних вимірах. Символи, образи і уявлення мультикультурного суспільства, іноді через надмірне користування сучасними інтерактивними технологіями, витісняють аутентичне «культурне ядро» національної ідеї в суспільстві, що призводить до явища інформаційної десоціалізації особистості.

У інформаційному суспільстві, тотальна зміна світоглядних орієнтирів, вивільняє дуалістичну природу людської діяльності. З одного боку, це потужні можливості інтелектуального розвитку особистості, оскільки через відсутність просторових обмежень «інформаційна людина» шляхом вільного доступу до наукових, культурних і технічних надбань людства здатна до стійкого інформаційного збагачення, зміцнення власного інтелектуального потенціалу з метою особистісного та професійного зростання. З іншого, це нові загрози та

ризика у людському бутті, такі як, соціальна динаміка девіацій (наприклад, шахрайство у мережі Інтернет), соціально-психологічні прояви інтернет-залежності, морально-етична проблематика, пов'язана із усвідомленням індивідуальної соціальної відповідальності у процесі інформаційної діяльності. Творення регулятивного механізму соціального розвитку особистості у інформаційній сфері, її адаптації до швидкоплинних змін інформаційного середовища постає дійсним кроком до інформаційної свободи у професійній сфері людської діяльності, яка визначається автором як специфічний тип соціального буття професійних субкультур, вивільнений від руйнівних, надлишкових, інформаційних потоків та неефективного використання часу.

Державно-службовий апарат є надскладною соціокомунікативною системою, яка має забезпечувати безпосередній інформаційний обмін між державою та громадянином, особливо в умовах інформаційної рівності, яка передбачає вільний доступ до інформації та використання інформаційних ресурсів. На жаль, у публічній сфері державного управління в Україні досі превалує невизначеність суспільного та державного розвитку через стійку зміну політичних еліт, які наслідують протилежні ідеї цивілізаційного поступу України, ускладнюючи таким чином вже існуючі комунікативні бар'єри між соціальними стратами в українському суспільстві.

Публічна модель адміністративної субкультури має великі соціальні перспективи розвитку у гуманістичних векторах сучасної «концепції корпоративного громадянства» як засадничого принципу у становленні нового типу «соціальної ринкової економіки». У світовій практиці система корпоративного громадянства, побудована на пріоритетах «стратегічної корпоративної філантропії, соціальної вкоріненості» виступає на противагу складно-керованим управлінським системам в умовах глобалізації та передбачає активну публічну взаємодію між учасниками корпоративних відносин – самосвідомими державними інституціями, бізнес-структурами, некомерційними громадськими організаціями, професійними асоціаціями та

суспільно активними громадянами, які об'єднані спільною метою розбудови демократичного суспільства. [2] Отже, актуальним запитом сьогодення є конституювання комунікативної моделі адміністративної субкультури, із новими специфічними функціями та завданнями, заснованої на принципах інформаційної компетентності, освіченості, незаангажованості учасників комунікативних відносин у багатогранному інформаційному просторі сучасного суспільства.

Список використаних джерел:

1. Девтеров І. В. Соціалізація людини у кіберпросторі: моногр. / І. В. Девтеров. – К.: НТУУ «КПІ», 2012. – 360 с.
2. Перегудов С.П. Корпоративное гражданство: концепции, мировая практика и российские реалии / С.П.Перегудов, И.С. Семенов; Ин-т мировой экономики и междунар. отношений РАН. - М.: Прогресс-Традиция, 2008. - 447 с.